

ÎNCHEIERE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Autoritatea Administrativă
„Agenția Națională Transport Auto”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea
Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” cu privire la validarea
suspendării activității de întreprinzător a Întreprinderii Individuale „Mihail Bîrca”,
împotriva deciziei din 20 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 11 martie 2020, reclamanta Autoritatea Administrativă „Agenția
Națională Transport Auto” a depus cerere cu privire la validarea suspendării
activității de întreprinzător a întreprinderii individuale ”Mihail Bîrcă”.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, urmare a examinării somației
administratorului SRL ”Transrelief” - Sajin Ghenadie, înregistrată cu nr. 01/1043
din 28 ianuarie 2020, s-a dispus controlul inopinat la ÎI ”Mihail Bârca”, conform
delegației de control nr. DL-ANTA-2020-00091 din 26 februarie 2020.

A menționat că, în baza delegației de control, la 03 martie 2020, pe traseul R6,
în localitatea XXXXX, a fost stopată unitatea de transport de model XXXXX, cu
numărul de înmatriculare XXXXX, la volanul căreia s-a aflat Bîrca Mihail fiindu-i
înmânată delegația de control inopinat contra semnătură.

A indicat că, la 04 martie 2020, la sediul Agenției, s-a prezentat pârâțul, fără a
prezenta careva acte sau înscrisuri și a solicitat lista actelor ce urmau să fie
prezentate pentru control.

La 05 martie 2020, reprezentantul pârâtei ÎI ”Mihail Bârca” s-a prezentat la
Agenție cu un set de acte incomplet, deși i-au fost aduse la cunoștință lista tuturor
actelor care urmau a fi prezentate pentru efectuarea controlului de stat propriu-zis.

Constatând lipsa mai multor acte necesare efectuării controlului de stat, cum
ar fi, registrele de evidență a mecanismului și a medicului, contractul de locațiune a
unui sediu real și efectiv, reclamanta a solicitat acestuia de a merge împreună la

sediul întreprinderii, pentru a ridica toate actele necesare și a verifica fizic corespunderea celor declarate de administratorul Mihail Bîrca cu situația de facto, la care, cel din urmă, a refuzat.

La 06 martie 2020, la sediul reclamantei s-a prezentat administratorul ÎI "Mihail Bârca", prezentând un set suplimentar de acte, însă la fel precum și prima dată, a fost incomplet și anume lipseau foile de înregistrare și documentele imprimare pentru ultimul an, conform Hotărârii Guvernului nr. 437/2016, p.98, nu a fost prezentată dovada asigurării montării, prin întreprinderi autorizate, a tahografului și a limitatorului de viteză potrivit Codului transporturilor rutiere al Republicii Moldova.

A susținut reclamanta că, fiind constatate mai multe abateri de la prevederile art. 49 din Codul transporturilor rutiere și a Codului contravențional, pârâta a fost trasă la răspundere contravențională pentru faptul neîndeplinirii condițiilor bazei tehnico-materiale și efectuării controlului în lipsa dispozitivelor medicale corespunzătoare potrivit HG nr. 290/2016, p.13, subpct.1.

A mai punctat reclamanta că, s-a constatat că, declarațiile administratorului, ÎI "Mihail Bârca" nu sunt veridice, or, la data de 06 martie 2020, un membru al echipei de control se afla la sediul declarat de administrator, stabilind că la acest sediu, nu se află nimeni.

Mai mult ca atât, examinând împrejurările, s-a constatat că încăperea dată, nu este folosită de mai mult timp, deși întreprinzătorul declara că ultimul control tehnic al vehiculului rutier fusese efectuat chiar în dimineața zile de 06 martie 2020.

Totodată, ANTA a mai invocat că, urmare a constatărilor date, în vederea elucidării tuturor aspectelor la caz, a solicitat de la administrator, numărul de contact al managerului/mecanicului întreprinderii, însă pârâtul a refuzat să prezinte actele solicitate.

Prin urmare, a fost întocmit procesul-verbal de control nr. PV-ANTA-2020-00070 din 06 martie 2020, prin care s-au constatat toate abaterile descrise supra și s-a dispus suspendarea înregistrării în Registrul operatorilor de transport.

A solicitat reclamanta ANTA validarea suspendării activității de întreprinzător a pârâtei ÎI "Mihail Bârca".

Prin hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 20 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” și s-a menținut hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că apelanta, în calitate de autoritate competentă, a aplicat o măsură excepțional de gravă în urma controlului inopinat efectuat la ÎI "Mihail Bârca", controlul propriu-zis fiind efectuat cu o serie de încălcări procedurale, și acționând într-un mod inconsecvent.

În acest sens instanța de fond corect a evidențiat că, lista de verificare nr. ANTA/01 la sediile operatorilor de transport din 06 martie 2020 nu este semnată de către unul dintre inspectorii ANTA.

Tot odată instanța de fond just a constatat lipsa probării faptului admiterii încălcărilor enumerate în procesul-verbal de control nr. PV-ANTA-2020-00070 din

06 martie 2020 de către intimată, întrucât acestea au fost constatate netransparent și cu încălcarea prevederilor legale în domeniu.

Instanța de apel a reținut că, măsurile restrictive aplicate în urma efectuării unui control, reprezintă acțiuni, sau inacțiuni dispuse de către organul de control cu scopul eliminării sau diminuării unui pericol iminent și imediat pentru mediu, viața, sănătatea și proprietatea oamenilor, constatată în cadrul controlului. În funcție de prevederile legilor speciale, aceste măsuri se prescriu persoanei supuse controlului în formă de restricții ale unor activități. Astfel, măsurile restrictive reprezintă sancțiuni severe, excepționale și se aplică doar atunci când se constată abateri foarte grave.

La caz, apelanta ANTA, în urma controlului efectuat la ÎI "Mihail Bârca" a indicat că, abaterile descoperite reprezintă un risc iminent pentru viața și sănătatea oamenilor, însă, analizând cele 24 de constatări din rezultatele controlului în raport cu materialele anexate, apelanta nu a probat neexecutarea prescripției nr. 11/2-2-3607 din 12 aprilie 2019 de către pârâta intimată ÎI "Mihail Bârca", iar din înscrisurile anexate la cererea depusă în instanța de judecată, se atestă că aceasta din urmă activează fără a comite careva încălcări care ar pune în pericol viața și sănătatea oamenilor.

În acest context instanța de apel a reținut că contrar mențiunii făcute la pct.1) din procesul-verbal de control nr. PV-ANTA-2020-00070, la rubrica "rezultatele controlului", precum că operatorul de transport rutier nu deține sediu (în locațiune sau proprietate) în incinta căruia poate să efectueze operațiuni tehnologice, să dirijeze activitatea de transport și arhiveze documentele necesare, la materialele cauzei se atestă copia contractului de locațiune nr. 03/15 din 18 februarie 2018, încheiat între Mihail Bîrcă (proprietar-locator) și ÎI „Mihail Bîrcă” (locatar), cu privire la transmiterea în posesie și folosință temporară a suprafeței de 231,8 m.p., situată în raionul XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX.

Iar din fotocopiile anexate se reține că spațiul de care dispune ÎI "Mihail Bârca" este amenajat și suficient pentru activitatea desfășurată, potrivit art.17 din Codul transporturilor rutiere.

În această ordine de idei instanța de apel a considerat justă concluzia instanței de fond, potrivit căreia mențiunile inspectorilor ANTA, incluse în procesul-verbal de control din 06 martie 2020 nu sânt în corespundere cu situația și circumstanțele de fapt.

Astfel, deși au fost menționate 24 de încălcări în procesul-verbal de control nr. PV-ANTA-2020-00070 din 06 martie 2020, acestea sunt concluzii pripite și invocate necorespunzător, prin urmare nu pot fi luate în considerație, întrucât acestea nu corespund situației de fapt.

Instanța de apel a concluzionat că ÎI „Mihail Bîrcă” a îndeplinit condițiile pentru desfășurarea activității de transport rutier contra cost, iar deficiențele constatate de către ANTA și elucidate în procesul-verbal de control din 06 martie 2020 nu și-au găsit pe deplin confirmare, or, întreprinzătorul, a prezentat acte, ce confirmă contrariul celor invocate de către autoritatea competentă.

La 06 aprilie 2021 și respectiv la 09 aprilie 2021 Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” a declarat recurs împotriva deciziei din 20

ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

S-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 ianuarie 2021 și a fost expediată participanților la proces la 02 martie 2021 prin intermediul adresei electronice. Prin urmare, cererea de recurs declarată la 06 aprilie 2021 și respectiv la 09 aprilie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 20 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Prin referința depusă la 14 iunie 2021 ÎI „Mihail Bîrca”, reprezentată de avocatul Liliana Bînzari a solicitat respingerea recursului depus de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul

de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru